

[Socialministeren]

le have haft børnetilskud på grund af en indkomst, som var betydelig højere?

Det spørgsmål, som kommunerne stiller i stadig stigende omfang, er: skal man til at gennemføre omberegninger for samtlige for at få de børnetilskud hjem, som egentlig ikke skulle have været tildelt, fordi der er tale om en 2 år gammel indkomst? Det er det faktiske problem, det drejer sig om, og egentlig ikke noget besparelsesforslag overhovedet.

Jeg håber på, at man i udvalget vil gå dybere ind i materien, så vi på den måde forhåbentlig kan få løst sagen, så der bliver tale om en forenkling – men også på en sådan måde, at det ikke går ud over nogen, det ikke skulle være gået ud over.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om ikke det er sådan allerede efter de gældende regler, at det, der giver adgang til omberegning, er væsentlige indkomståndringer. Det er det, ministeren vil have fjernet i sit forslag, sådan at uanset hvordan indkomståndringen måtte være, er det den forventede fremtidige socialindkomst, man lægger til grund.

Tinning (VS):

Som mange af os ved, er socialministeren et meget høfligt menneske. Socialministeren undlod at svare på et spørgsmål, jeg stillede direkte til socialministeren. Det kan skyldes to ting, enten en helt bevidst politisk hensigt eller en almindelig menneskelig forglemmelse – formentlig det sidste. Det, jeg spurgte om, havde baggrund i, at hr. Henrik Toft stillede sig herop og sagde: vi kender jo eksempler på misbrug af disse bestemmelser, misbrug, der har haft til formål at opnå børnetilskud. På den baggrund spurgte jeg socialministeren: kender man sådanne eksempler i socialministeriet, ja eller nej? Jeg bad ikke engang om at få dem at se – vi kan i første omgang prøve at få hr. Henrik Tofts at se – men spurgte bare: kender man sådanne eksempler i socialministeriet, ja eller nej?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ophævelse af varighedsbegrænsningen i § 37).

Af Erik B. Smith (S) m.fl.

(Fremsat 2/10 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Palle Simonsen):

Lad mig begynde med at fremsætte nogle kommentarer til forslagsstillernes bemærkninger til lovforslaget.

Det hedder heri, at socialministeriets skøn over antallet af familier, der ville blive berørt af 9 måneders reglen, har vist sig ikke at holde stik. Hertil er at sige, at socialministeriet ved lovforslagets udarbejdelse for ca. 1 år siden på baggrund af statistikken for 1981 skønnede, at ca. 25.000 ville blive berørt af 9 måneders reglen ved lovens ikrafttræden pr. 1. januar 1983. Det blev forudsat dengang, at til- og afgang af personer vedrørende § 37, stk. 4, i løbet af året ville være af samme størrelse, idet der ikke forelå oplysninger, som muliggjorde et skøn over til- og afgang. Statistikken for 1982 bekræfter stort set, at ca. 25.000 blev overført til § 37, stk. 4, ved lovens ikrafttræden, men tallene viser også, at der i perioden januar-juni har været en større tilgang end afgang af kontanthjælpsmodtagere, og det er således rigtigt, at ca. 43.000 familier i juni måned 1983 modtog hjælp efter bistandslovens § 37, stk. 4.

Det nævnes endvidere i bemærkningerne, at det gennem eksempler i dagspressen og fra socialforvaltningerne er blevet klart, at en række familier, hovedsagelig enlige kvinder